

3 Chipita International SA pokrywa koszty własne.

3) Każdy z interwenientów pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 101 z 26.4.2003

(¹) Dz.U. C 55 z 8.3.2003

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 13 kwietnia 2005 r.

w sprawie T-2/03 Verein für Konsumenteninformation przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wniosek dotyczący bardzo dużej liczby dokumentów — Całkowita odmowa dostępu — Obowiązek przeprowadzenia konkretnej i indywidualnej analizy — Wyjątki)

(2005/C 155/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-2/03, Verein für Konsumenteninformation, z siedzibą w Wiedniu (Austria), reprezentowane przez adwokata A. Klausera, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: S. Rating i P. Aalto, z siedzibą w Luksemburgu) popieranej przez Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, z siedzibą w Wiedniu, reprezentowany przez adwokata H.-J. Niemeyera, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, oraz przez Österreichische Volksbanken AG, z siedzibą w Wiedniu, i Niederösterreichische Landesbank-Hypothekenbank AG, z siedzibą w Sankt Pölten (Austria), reprezentowane przez adwokatów R. Ronigera, A. Ablasser i W. Hemetsberger, mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 grudnia 2002 r., D (2002) 330472, dotyczącej wniosku o udzielenie dostępu do akt administracyjnych sprawy COMP/36.571/D-1, Banki austriackie — „klub Lombard”, Sąd Pierwszej Instancji (pierwsza izba w składzie powiększonym), w składzie: B. Vesterdorf, prezes, M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro i I. Labucka, sędziowie, sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 13 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Stwierdza się nieważność decyzji D (2002) 330472 w sprawie wniosku o udzielenie dostępu do akt administracyjnych sprawy COMP/36.571/D-1, Banki austriackie — „klub Lombard”.

2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

w sprawie T-28/03, Holcim (Deutschland) AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Art. 85 Traktatu WE (obecnie art. 81 WE) — Wykonanie wyroku Sądu — Zwrot kosztów gwarancji bankowej — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty)

(2005/C 155/28)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-28/03, Holcim (Deutschland) AG, dawniej Alsen AG, z siedzibą w Hamburgu (Niemcy), początkowo reprezentowanej przez adwokatów F. Wiemer oraz K. Moosecker, a następnie przez adwokatów F. Wiemer, P. Niggemann oraz B. Menkhous, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez R. Lyala oraz W. Möllsa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, mającej za przedmiot skargę o odszkodowanie, w której skarżąca domaga się zwrotu kosztów gwarancji bankowych poniesionych przez nią w następstwie nałożenia przez Komisję grzywny na mocy decyzji 94/815/WE z dnia 30 listopada 1994 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 85 Traktatu WE (sprawa IV/33.126 i 33.322 Cement) (Dz.U. L 343, str. 1), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu z dnia 15 marca 2000 r. w sprawach połączonych T 25/95, T 26/95, od T 30/95 do T 32/95, od T 34/95 do T 39/95, od T 42/95 do T 46/95, T 48/95, od T 50/95 do T 65/95, od T 68/95 do T 71/95, T 87/95, T 88/95, od T 103/95 do T 104/95 Cementeries CBR i in. przeciwko Komisji, zwanym „wyrokiem w sprawie Cement” (Rec. str. II 491), Sąd Pierwszej Instancji (trzecia izba), w składzie: J. Azizi, prezes, M. Jaeger i F. Dehousse, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 21 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Skarga, w części, w której opiera się na art. 233 WE, zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2 Wniosek ewentualny o potraktowanie skargi, w części, w której opiera się na art. 233 WE, jako skargi o stwierdzenie nieważności lub skargi na bezczynność, zostaje odrzucony jako niedopuszczalny.

3 Skarga o odszkodowanie, w części, w której dotyczy kosztów gwarancji bankowych poniesionych przez skarżącą przed dniem 31 stycznia 1998 r. zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

4 W pozostałej części skarga zostaje oddalona jako bezzasadna.

5 Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 124 z 24.5.2003

2 Skarżąca zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

3 Interwenient ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 184 z 2.8.2003

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

w sprawie T-164/03 Ampafrance SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego element słowny „monBeBé” — Wcześniejsze słowne znaki towarowe bebe — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Art. 8 ust. 1 lit. b) oraz ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2005/C 155/29)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-164/03 Ampafrance, z siedzibą w Cholet (Francja), reprezentowana przez adwokata C. Bercial Arias, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnicy: A. Rassat i A. Folliard-Monguiral), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występując przed Sądem w charakterze interwenienta, jest Johnson & Johnson GmbH, z siedzibą w Düsseldorfie (Niemcy), reprezentowana przez adwokata D. von Schultza, mającej za przedmiot skargę na decyzję pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 marca 2003 r. (sprawa R 220/2002-1), wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu między Ampafrance SA a Johnson & Johnson GmbH, Sąd Pierwszej Instancji (trzecia izba), w składzie: M. Jaeger, prezes, V. Tiili i O. Czúcz, sędziowie; sekretarz: J. Plingers, administrator, wydał w dniu 21 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Skarga zostaje oddalona.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 20 kwietnia 2005 r.

w sprawie T-211/03 Faber Chimica Srl przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego znaku Faber — Sprzeciw właściciela krajowych słownych i graficznych znaków NABER — Odmowa rejestracji)

(2005/C 155/30)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-211/03 Faber Chimica Srl z siedzibą w Fabriano (Włochy) reprezentowana przez adwokatów P. Tartuferiego i M. Adreana przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnicy: M. Capostagno i O. Montalto), w której drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była Industrias Quimicas Naber, SA Nabersa z siedzibą w Walencji (Hiszpania), mającej za przedmiot skargę na decyzję czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 marca 2003 r. (sprawa R 620/2001-4), wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu pomiędzy Faber Chimica Srl i Industrias Quimicas Naber, SA Nabersa, Sąd Pierwszej Instancji (druga izba), w składzie: J. Pirrung, Prezes, N. J. Forwood i S. Papisavvas, sędziowie, sekretarz: J. Palacio González, główny administrator, wydał w dniu 20 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Stwierdza się nieważność decyzji czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 marca 2003 r. (sprawa R 620/2001-4) w zakresie, w jakim uwzględnia ona sprzeciw uprawnionego z hiszpańskiego słownego znaku towarowego NABER.